

**ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
ВЧИТЕЛІВ В АНГЛІЇ (ІСТОРИКО-СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ).**

Згідно з дослідженням англійських істориків та педагогів, перші спроби ввести професійну підготовку вчителів, а також зафіксувати вимоги до вчителя в Англії починалися ще в епоху середньовіччя. Найпершим спеціалізованим навчальним закладом для вчителів був Християнський коледж у Кембриджі, заснований у 1439 р. (у початковий період діяльності відомий як Божий Дім (Lord's House)). Студенти, які закінчували цей навчальний заклад були першими, кого спеціально готували на посаду вчителів [2, с. 2-4].

У період з XVII по XVIII ст. за підтримкою Суспільства поширення християнського знання в Англії відбувся швидкий ріст кількості середніх спеціалізованих закладів, що переважно готували вчителів початкових шкіл і вчителів шкіл для дівчат. За своєю структурою та способами навчання вони були подібні до Християнського коледжу, що свідчить про традиційність підходів до проблеми вчительської майстерності в Англії.

На основі дослідження наукових праць таких вчених, як Дж.Кей-Шатлуортом [3], А.Джоунсом [2], Л.Джоунсом [4] можна побачити, що не тільки спеціальні коледжі займалися підготовкою майбутніх учителів у країні, але й поступово накопичувався та поширювався досвід підготовки вчителя безпосередньо в школі. В історії педагогічної освіти Англії це пов'язано з так званими «моніторіальними школами» (monitorial schools). У зв'язку з тим, що головним принципом їхньої роботи було взаємне навчання дітей, у школах виділялися старші учні для організації навчальної роботи в групах. Вони отримали назву наставники (monitors).

Вивчаючи предмети шкільної програми, майбутні наставники одержували також певну педагогічну підготовку, пов'язану зі спостереженням уроків з наступним самостійним їх вивченням і повторенням. Можна сказати що ці старші учні були прообразами майбутніх учителів-професіоналів.

Про велику поширеність цієї моделі підготовки майбутнього вчителя свідчать дослідження науковців, де вказується, що у 1820 р. в країні нараховувалося близько 1,5 тисяч моніторіальних шкіл, де навчалося близько 200 тисяч дітей [1, с. 55 - 59].

Проте починаючи з XVIII століття система наставництва змінюється і починає поєднувати в собі кращі елементи ранніх спроб підготовки вчителів у спеціалізованих коледжах та нову модель «учень-учитель». Її зміст полягав в тому, що кращі учні початкової школи після її закінчення прикріплялися до досвідченого вчителя та проводили у студентстві 4-5 років, а потім у 18-літньому віці поступали до педагогічного коледжу або здавали іспит на звання вчителя. Така система підготовки педагогічних кадрів отримала назву «системи педагогічного учнівства» (pupil-teacher apprenticeship). [3, с. 5 - 10].

У 1888 р. голова комісії розвитку народної освіти лорд Крос опублікував документ, в якому містилася критика системи педагогічного учнівства, а також роботи педагогічних коледжів за їх замкнений характер, ізоляцію від університетів і низький рівень підготовки студентів. Він висунув дві пропозиції: про необхідність приймати студентів до коледжів незалежно від їх віросповідання та про створення денних коледжів або педагогічних відділень при університетах і університетських коледжах.

На жаль, перша пропозиція довгий час залишалася невиконаною, а друга почала здійснюватися вже з 1890 р., коли уряд виділив субсидії на відкриття денних педагогічних коледжів [4, с. 35 - 50].

Таким чином, наприкінці XIX – початку XX століття в Англії відбуваються якісні зміни в системі підготовки педагогічних кадрів, спрямовані на їх професіоналізацію, внаслідок чого відбулися структурні перетворення у підготовці вчителів як початкової, так і середньої школи.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі вбачаємо у дослідженні питання впливу розвитку вищих навчальних педагогічних закладів на підготовку педагогічних кадрів для середньої школи.

Література

1. Лощилова М. А. Профессиональное и высшее образование в Великобритании / М.А. Лощилова // Профессиональное образование в России и за рубежом. — 2013. — № 10. - С. 45–59.
2. Barnes T. Higher Doctorates in the UK / Tina Barnes. – L : UK Council for Graduate Education, 2013. – 6 с.
3. Park C. Redefining the Doctorate / C. Park. – York UK: The Higher Education Academy, 2007. – 14 с.
4. Perraton H. A History of Foreign Students in Britain. / H.Perraton. – Springer: – OUP – 124 с.

УДК 378:37.001.3-051:81'243

СІДУН М. М., МАРУШКА В. Я.
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Сучасний етап розвитку методології викладання англійської мови характеризують нові підходи до визначення цілей навчання. Спеціальними цілями викладання англійської мови в закладі освіти є формування мовленнєвої, комунікативної та лінгвістичної компетенції студентів.

У методиці викладання англійської мови лінгвістична компетенція передбачає оволодіння певною сумою формальних знань і відповідних їм навичок, пов'язаних з різними аспектами мови: лексикою, фонетикою, граматиною.

Конкретними цілями в кожному виді мовленнєвої діяльності є:

- в говорінні: вміння повідомити, оголосити, інформувати, розповісти;

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>